

# EL MEU TIET

Hi havia una vegada un noi que es deia Khalid. Va ser criat per la seva germana gran, la Fatima. A més, tenien un germà mitjà, l' Hicham. Els tres van estudiar a l'escola Baruffet, però després van seguir camins diferents: la Fatima va anar a l'Ítaca, l'Hicham als Camps Blancs i el Khalid a l'institut Rubio i Ors.

La seva mare, que també es deia Fatima, era una dona molt treballadora i gairebé no tenia temps per cuidar-los. Per això, la seva germana gran es va fer càrrec d'ells com si fos una segona mare.

Fa dos anys, van diagnosticar al Khalid una malaltia anomenada "Colitis Ulcerosa". Ell no va dir res a la seva família per no preocupar-los, però fa poc la seva salut va empitjorar molt. Se li notava a la cara que estava malalt, fins que, fa una setmana, el van ingressar a l'hospital Sant Joan de Déu. Des de llavors, no vol veure ningú, no li agrada que el visitin.

Jo l'estimo moltíssim, perquè ell és el meu tiet, i encara és molt jove, només té 24 anys. Ens estima molt, com nosaltres a ell. Està patint molt, i la meua família i jo també patim amb ell.

Fa poc va ser l'aniversari del meu germà. Normalment, ell sempre està content, però aquell dia era tot el contrari. Estava molt malament, amb la cara groga i cansada.

Des que li van diagnosticar la malaltia, ha perdut 9,5 quilos. Està deprimat, cansat i trist. Jo, ni ningú de la família, volem veure'l així. L'estimem tant que ens fa por perdre'l.

Ell és qui dona vida a la família, és una font d'emocions, amb ell tot sembla possible. De vegades pot ser una mica rondinaire, però en el fons l'estimo moltíssim. És el millor tiet de tots. Espero que et recuperis, t'estimo.



Malak